

سروش رفیعی راز بی‌حاشیه بودنش را لو داد

سروش رفیعی بازیکن کلیدی خط میانی پرسپولیس این روزها تجربه حضور در شبکه نمایش را پیدا کرده است.

به گزارش سایت خبری پرسون، سروش رفیعی بازیکن کلیدی خط میانی پرسپولیس این روزها تجربه حضور در شبکه نمایش خانگی را پیدا کرده است.

سری جدید شب‌های مافیا به نام زودیاک، با کنار هم قرار دادن چهره‌های مختلف ورزشی، بازیگری، اجرا و خوانندگی، در حال پخش از نمایش خانگی است. یکی از چهره‌های ویژه این سری سروش رفیعی بازیکن خلاق پرسپولیس است. این روزها سروش و یارانش در لیگ برتر سخت به دنبال تعقیب استقلال و صدرنشینی در لیگ برتر هستند و از سوی دیگر درخشش سروش در زودیاک نام او را بر سر زبان‌های علاقمندان به این سریال انداخته است. به بهانه حضور شماره ۷ پرسپولیس در زودیاک گفت و گوی متفاوتی با او داشته ایم که در ادامه آن را می‌خوانیم؛

چقدر مخاطب فیلم و سریال هستید؟

تا جایی که فرصت کافی داشته باشم، فیلم و سریال و برنامه‌های مورد علاقه‌ام را تماشا می‌کنم. قبلاً تلویزیون مخاطبان بیشتری داشت و محصولات محدودتری، بنابراین بیشتر برنامه‌ها را می‌دیدیم. الان نمایش خانگی محصولات متنوعی دارد که از پلتفرم‌های مختلف پخش می‌شود و مخاطبان خودش را دارد. شرایط کاری من اجازه نمی‌دهد که همه برنامه‌ها را دنبال کنم اما به اندازه خودم مخاطب سریال‌ها و برنامه‌های نمایش خانگی هستم. از بین سریال‌هایی که اخیراً دیده‌ام، زخم کاری، پوست شیر و جیران را دوست داشتم.

با توجه به محدود شدن مخاطبان تلویزیون که به آن اشاره کردید، به نظر شما چه عواملی باعث توجه بیشتر مردم به برنامه‌ها و تولیدات تصویری می‌شود؟

به نظرم هر کار یا پروژه‌ای که جامعه هدفش عموم مردم است، اگر خودش را به روز نکند و با سلیق و عقاید مردم جلو نرود، عقب می‌ماند. در واقع باید در مردم، حس رضایت ایجاد کند که بتواند پابرجا بماند. فرقی ندارد که تلویزیون باشد یا یک کارخانه تولیدی. از نظر من تلویزیون این کار را انجام نداد و از رقابیش عقب ماند. مخاطبی که طرفدار فیلم و سریال و حتی برنامه‌های متنوع مذهبی و ورزشی و کودک است وقتی با مجموعه متنوع پلتفرم‌های نمایش خانگی، روبرو شود، قطعاً به سمتش می‌رود. به نظرم تلویزیون باید کیفیت محتواهایش را بالا ببرد و به تنوع برنامه‌هایش اضافه کند.

چه شد که تصمیم گرفتید جلوی دوربین یک "گیم شو" مافیا بازی کنید؟

اولین دلیلش این است که هوادار بازی مافیا بودم. بعد هم شرایطی جور شد که دوستان پیشنهاد حضور در بازی زودیاک را دادند و علاقه‌ام به بازی باعث شد که این برنامه را تجربه کنم. اینکه ما در این بازی مجبوریم که در قالب‌های متفاوت رفتار کنیم، برایم جذاب است. در مافیا نمی‌توانیم همیشه یکسان و با یک مدل بازی کنیم. باید رفتار و مدل صحبت کردن و حتی مدل استدلال‌مان را عوض کنیم و این تفاوت‌های رفتاری نسبت به شخصیتی که مخاطب از ما می‌شناسد، باعث ایجاد جذابیت و تنوع برای مخاطب می‌شود. از طرفی دیگر، عوامل این برنامه و بازیکن‌های هر گروه آنقدر خوب و خوش انرژي بودند که زمان تمرین و ضبط، حال و تجربه خیلی خوبی برایمان رقم می‌خورد و من از انجام این تجربه بسیار خوشحال و راضی‌ام.

دنای ورزش هر روز با اتفاقات و حواشی جدیدی همراه است. چطور شما در این فضا آنقدر کم حاشیه‌اید؟

فکر می‌کنم حاشیه همیشه دور و اطراف ما با مقدار متفاوتی وجود دارد. من در هفده سال تجربه‌ای که از بازی در لیگ برتر دارم، با حواشی کمتری درگیر بوده‌ام که فکر می‌کنم دو دلیل داشته است: یکی اینکه همیشه خودم بوده‌ام و همچنین سعی کرده‌ام احترام بگذارم تا احترام ببینم.

در مواردی که هم تیمی‌هایتان دچار چالش می‌شوند، چه بازخورد یا کمکی می‌دهید؟

معمولاً صحبت می‌کنیم و دلیل ایجاد حواشی را پیدا می‌کنیم. در بسیار از موارد این حواشی ناشی از یک سوء تفاهم یا سوء برداشت است. مثلاً در خصوص اتفاقی که قبلاً برای حسین کنعانی زادگان افتاد، به حسین گفتم که شاید بهتر بود حرف‌هایت را جور دیگری بیان می‌کردی اما وقتی که کامل برایم توضیح داد متوجه شدم که حرف‌هایش یک حالت فان داشته. خیلی‌ها حسین را از نزدیک نمی‌شناسند و متوجه حالت شوخی و فان او نشدند. ولی متأسفانه چون فقط چند جمله از حرف‌هایش درباره واردات ماشین صد میلیاردی در همان لحظه وایرال شده بود با واکنش زیاد مردم روبرو شد و کارش را خیلی سخت کرد چون مردم فکر کردند که شو آف یا خودستایی می‌کند ولی با شناختی که من از حسین دارم چنین چیزی نبوده. برای تک تک مردم در کل دنیا آرزو می‌کنم که همه زندگی باکیفیت و خوبی داشته باشند. هرکس که در هر حرفه‌ای تلاش می‌کند و به جایی می‌رسد، اگر دستمزد خوب و زندگی خوبی دارد، نوش جان.

با توجه به تفاوت‌های زیادی که در خصوص رقم قرارداد و پاداش‌ها و حتی امکانات بین رشته‌های فوتبالی و بقیه رشته‌ها و ورزشکاران وجود دارد،

وجود حواشی این چینی، صدای ورزشکاران در سایر رشته‌ها را هم در می‌آورد. در این مورد چه نظری دارید؟

به نظر من اصل سوال شما ایراد دارد به دلیل اینکه شما نمی‌توانید فوتبال را با ورزش دیگری مقایسه کنید؛ نه در کشور ما و نه در هیچ کجای دنیا. برای مثال تیم ملی والیبال ما طی چند سال گل می‌کند و با شرایط خوبی که دارد، در مسابقات مختلف، پشت هم مقام می‌آورد. مردم هم طرفدار و علاقه‌مند آن تیم خوب می‌شوند. من یادم است که یک زمانی خیلی از والیبالیست‌ها را نمی‌شناختم اما از آن دوره‌ای که والیبال ما آنقدر عملکرد خوب و قابل توجه داشت، مخاطب و طرفدار بازی‌هایشان شده بودم و همه را دنبال می‌کردم. ولی به این قضیه این طور نگاه کنید که پس والیبالیست‌های برزیل چه بگویند که سال‌ها در رنک اول دنیا هستند یا والیبالیست‌های صربستان.

با این حال هیچوقت ندیده‌ایم که برای مثال بهترین والیبالیست برزیل بگوید چرا من به اندازه نیمار پول نمی‌گیرم. به نظرم اصلاً ورزش فوتبال قابل قیاس با سایر ورزش‌ها نیست به این دلیل که فوتبال یک صنعت بسیار بزرگ با طرفداران و مخاطبان بسیار زیاد است. پس طبیعی است که درآمدش هم بیشتر باشد. همان‌طور که فشار و استرس و سختی‌هایش، بیشتر است.